

væsenkommissionen. Det er dog et vel stift Stykke at forlange, at naar Eieren, hvis Grund man vil gjøre til Gjenstand for en Benyttelse, som hidtil aldrig har fundet Sted fra Andres Side, ikke er tilfreds med denne Benyttelse, skal han være henvist til paa sin egen Bekostning at faae Sagen afgjort. Efter Loven af 23de Januar 1862, maa den, der vil have en Bestyttelse for sin Eiendom paa Steder, der ikke ligger paa hans Grund, selv afholde Bekostningen, men her, hvor det er Fremmede, der ville have Afgang til Benyttelsen af Eieren Grund, skulle ikke de afholde Bekostningen, men Eieren. Det er en Bestemmelse, som jeg maa modsætte mig. — Men nu kommer jeg til det næste Stykke. Det er endnu værre. I det første Stykke er det jo forudsat, at den Del af Strandbredden, der skulde benyttes dog egentlig ikke er af nogen reel Værdi for Eieren, da det er den udyrkede Del af hans Eiendom, men det er jo ikke Tilfældet i andet Stykke. Det er dog noget Gnestaaende, at man vil give Andre en Ret til, fordi det stemmer med deres Fordel i Udøvelsen af deres Bedrift, at kunne forlange af en anden Mand, at han skal afstaa dem Noget af sin Eiendom, selv om det ogsaa skal være mod Erstatning. Vi kjende jo dog kun til, at en Mand efter Grundloven kan pligtes til at afstaa sin Eiendom, hvor Almenvellet kræver det, men ikke i Tilfælde som disse. Jeg maa nu i det Hele taget meget beklage, at en Bestemmelse som denne, som jo slet ikke hører hjemme i en Fiskerilov, er kommen ind her, thi den kan kun tjene til at forhindere en mindelig Overeenskomst angaaende hele dette Forhold mellem Fiskerne og Eieren. Det er den naturlige Maade, og det er ogsaa den Maade, hvorpaa disse Sager hidtil ere blevne ordnede; det er kun aldeles ordnede saaledes. Ved nu at faae dette Forhold ind i dette Lovforslag, har man struet denne Sag op til en Betydning, som den aldeles ikke fortjener. Det er ikke her paa nogen Maade i de større Godseieres Interesse jeg taler — det er desuden kun den mindste Del af Landets Kyster, der eies af de større Godseiere — men det er i alle Strandbrede-eieres Interesse jeg taler, det er for at hævde Eiendomsprincippet, at jeg modsætter mig

denne Bestemmelse, og jeg tror at kunne sige, at denne Sag i flere Tilfælde ogsaa vil kunne gribe forstyrrende ind i selve Fiskernes Interesse. Der er flere Steder, hvor Fiskerne allerede have en saa godt som upaatakt Ret til at benytte Kysterne, men hvor de ville blive forstyrrede i denne Benyttelse derved, at andre, fremmede Fiskere overensstemmende med § 6 i Loven, hvis den da bliver staaende saaledes som den nu staar, faae Afgang til Kysten. — Ved § 5 har jeg ganske vist haft nogen Betænkning, men den er i alt Fald ikke af den Betydning. Jeg havde ønsket, at man havde ladet Paragraffen blive, som den var efter Regeringsforslaget, og ikke havde optaget Bestemmelsen om, at Reglerne i Loven af 20de August 1853 om Biveie bør komme til Anvendelse. Det vil der dog neppe være Tale om, hvor disse Landingspladser for Fiskerne eksistere. Det er imidlertid ikke af de Spørgsmaal, jeg skal opholde mig videre ved. — Jeg gaar dernæst over til et meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig om Hovedformaalet for en Fiskerilov, og navnlig det Diemed, som der har været mest Trang til at faae gennemført. Det er en Forhindring af Kobbiskeriet, saaledes at man kan bevare Fiskeribestanden, og det opnaaes derved, at man forbyder de skadelige Redskaber, hvorved Fiskeynglen ødelægges, og forbyder, at Bunden særlig i Fjordene, hvor Fiskene søge ind for at yngle, ødelægges ved skrabende Redskaber, som borttage fra Bunden den Næring, Fiskene skulle have. Dernæst skal der ogsaa træffes hensigtsmæssige Fredningsbestemmelser. Det er egentlig de Formaal, af Hensyn til hvilke vi længe have haft Trang til en Fiskerilov, og som det nu maa være den væsentligste Opgave at gennemføre ved denne Lov. Jeg vil i saa Henseende indrømme, at der slet et Fremskridt, en Forbedring i den nuværende Tilstand ved dette Lovforslag. Der er imidlertid en vigtig Bestemmelse i § 9, som jeg maa omtale lidt nærmere. Ganske vist har den høitærede Minister fortolket Paragraffen paa en Maade, som skulde berolige mig, men saaledes som Ordene ere, kan jeg ikke indse, hvorledes man kan faae den Fortolkning ud deraf. Der staar nemlig i Forslaget, saaledes som det nu lyder — og her har man jo forandret Regeringsforslaget — at „Fiskeri med